

DIARI CONTROLAT PER L'OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ. PROHIBIDA QUALSEVOL REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DEL ARTICLE 32.1, PARÀGRAF SEGON DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DE DADES.

CARLES COLOWER

CONTRACORRENT

Miquel Orobitg

«Deixo el tir com a esport i com a afició, no hi ha ajuts i jo sol no em podria desplaçar»

Miquel Orobitg penja la carabina. El paralímpic de Llagostera, 48 cops campió d'Espanya de tir, campió del món per equips amb la selecció espanyola i participant en cinc Jocs Paralímpics amb un quart lloc a Sidney, es retira.

- P** On posa l'ull, posa la bala?
- R** Home, sí que m'ho diu molta gent, això. No sé si és ben bé així, però m'ho diuen molt, sí.
- P** També fora del fossar, a la vida?
- R** Això ja és diferent, eh? (Riu) A la vida és difícil tenir tant d'encert com el que solc tenir en l'esport, no es pot comparar.
- P** Es diria que el tir és un esport que no diferencia gaire entre olímpic i para-

- límpic.
- R** N'hi ha moltes. Jo mateix, només puc tirar assegut a la cadira de rodes. Aquest és el motiu pel qual jo no puc competir amb els capacitats (sic). He tingut problemes en algunes competicions perquè la gent diu «mira, aquest té avantatge, està assegut i pot recolzar l'esquena». Intento explicar que per mi no és cap avantatge, al contrari, però no hi entren, no ho volen veure. Jo tinc una lesió a l'esquena, i un tirador que pot tirar dret no en tindrà cap. Però això no ho veuen.
- P** Als Jocs Paralímpics es lliga tant com als Olímpics?
- R** (Riallada) No ho sé, perquè no sé quant es lliga als Olímpics. Però sí que es fan moltes amistats, sobretot amb els voluntaris. He fet amics a tot arreu on he

ATLETA PARALÍMPIC
«No sé si als Jocs Paralímpics es lliga més o menys que als Olímpics, però s'hi fan moltes amistats, i això queda per sempre»

► Miquel Orobitg calcula que ha perdut milers d'euros amb el seu esport

ENTREVISTA DE **Albert Soler**
 GIRONA

- anat, i això queda per sempre.
- P** A qui se li acut deixar Suïssa, on viuen, per tornar aquí?
- R** Hi va tenir a veure la discapacitat. Els meus pares es van jubilar i van decidir tornar a casa. Llavors jo m'hauria quedat sol allà, amb la meua discapacitat.
- P** Som un país adaptat?
- R** Buf, falta molt. Anem pel camí, però falta molt.
- P** Li agrada la cacera?
- R** No, mai no he matat cap animal. Jo només *matava* blancs.
- P** Quants diners ha guanyat o perdut, amb el seu esport?
- R** Guanyar (riu)? Hauré guanyat quatre duros. Però perduts... calcula que uns quants milers d'euros.
- P** Suposo que seguirà tirant, ara com a simple afició
- R** No, ho deixo completament, del tot. Ni com a afició.
- P** Però per què?
- R** Són diverses causes. La principal és que el meu pare ja és gran i no em pot acompanyar, com ha fet sempre. Depenc d'altres persones per viatjar, desplaçar-me, etc. Sol no podria fer-ho.
- P** La federació no ajuda un 48 vegades campió d'Espanya?
- R** Res, aquí no ajuda ningú, cadascú s'ha d'espavilar com pot.

L'APUNT FINAL

Rafael de Ribot
 PERIODISTA

LA FORÇA DE LA CUP

La CUP continua marcant el calendari de la política catalana i després de la inesperada resolució de l'assemblea de diumenge ningú s'aventura a preveure com pot acabar la reunió de la direcció de dissabte que ve. L'estira i arronsa dels últims tres mesos ha desgastat l'espectre de l'independentisme polític. Ho reconeixia ahir mateix el president de l'ANC, Jordi Sánchez, que afegia que ara ja no n'hi ha prou amb un vot d'investidura si no es garanteix l'estabilitat parlamentària per tirar endavant un programa. Fa la pinta que els que demanaven amb entusiasme el suport de la CUP després del 27-S ara han perdut gran part d'aquella il·lusió i han passat d'actors a espectadors que contemplen amb resignació esdeveniments que no entenen. Sembla ben bé que, per una part de la classe política, ja no fos tan decisiu tenir president i govern com distribuir les responsabilitats de si no n'hi ha o de si la legislatura acaba anant pel pedregar, com cada dia pronostiquen més analistes. El mateix Mas afirmava ahir que la CUP té molta força, prou com per forçar unes noves eleccions, però no tanta com per posar i treure un president. Aquestes declaracions són la millor demostració del desgast que s'ha produït en les relacions entre uns i altres. I en aquest context potser sí que pot haver-hi un càlcul de les parts que els porti a decidir que els interessa el vot en un sentit o un altre, però es fa difícil de creure que es pugui establir la coordinació d'una dinàmica parlamentària que requereix diligència en la presa de decisions, compromís amb els acords presos i previsibilitats en la manera de fer i actuar. El que reforça una part debilita l'altra.

OBERTURES ALUMINI - PVC
a la seva mida

OR METAL
 972 47 61 27 / ormetal.es

PARCS INFANTILS / MOBILIARI URBÀ / INSPECCIONS...

Park's
 espais lúdics i urbans

www.parks3000.com
 info@parks3000.com

Tf: 972 17 00 13
609 37 73 55

LA GRAN QUINA!
 DE BESCANÓ

25, 26 i 27 de desembre **1, 3 i 6 de gener**

A les 6 de la tarda al Pavelló d'Esports de BESCANÓ

Amb el suport de AJUNTAMENT DE BESCANÓ